

dicis. Si considerabit suam ægritudinem, & erit temperans, patietur accidentia leuiora: quia cùm tollitur materia qualiscunque sit, membra etiam ad fluxionē habituata roboratur, tollitur fluxio, vt dicit Auicenna de Podagra.

Cura. Materia igitur tollenda, intercipienda & auertēda: deinde opera danda vt corroborentur membra principaliter mandantia & recipientia, quantum est possibile. Fiant euacuationes conuētæ & vniuersales bis in anno, Vere & Autumno exquisitè, idque continuetur. Nam Galenus de Phlebotomia, dicit se multos ex asthma & epilepsia liberasse, solis purgationibus vernis temporibus. Post etiam certis interuallis habeat euacuationes suas leuiores familiares: quas etiam si infamare videtur Galenus 3. Aphorif. tamen in talibus morbis magnis necessarias & vtilis comperimus, & fortasse non id vult Galenus: dicta enim talium virorum diligenter inspicienda, & rectè interpretanda sunt. Acceptit heri lenitiuum ex cassia, dentur modò syrupi ex betonica & oxymellite ana ʒj. addatur aquæ destillatæ. Sed quia materia frigida & flegmatica, malim decoctum ex cichorio & endiuia ʒiij. Euacuetur postea cum confectione hamech vel pillulis cocchiis, vel etiã fortioribus, si videatur necesse. Postea bibat aquã therimarum, quæ supplebunt euacuationem, & membra etiam confortabunt. Stillicidium si adhibere vult, sit leue, & fiat non nisi bene euacuatō corpore, cum masticatorijs, caputpurgijs: non tamen gargarisimis. Pro diuersione postea, quia habet fontanellas in vtroq; crure, fieri etiam possunt in brachijs: sed ego magis laudarem, si fierent continuo vesicatoria ad verticē capitis, quibus ego multos curauit ab eiusmodi fluxionibus & catarrhis. Pro confortatione membrorum vtatur exquisita diætā: abstineat à crudis & fructibus: sumat saepe saccharum rosat. & theriacam interdū: habeat & pillulas in vsu, quæ assiduè euacuent materiam, in quibus contentus essem hiera & aloë: à fortioribus cauerem, & præcipuè ab agarico: lædit enim ventriculum, & auget fluxiones, trahendo à superficie, & circumferentia ad centrum. Vinum bibat album & pauciferum, in quo decocta sint betonica, saluia, & rosamarinus. Cuidam alteri Asthmatico dedit cassiam cum hiera, post syrupos de betonica & liquirit. cū decocto enulæ & hysopi. Tertio purgauit cū cassia & agar. Quarto misit vt biberet thermas Aponitanas, & vltimis sex diebus in iisdem nataret. præscripsit autem victus rationem & pillulas de hiera cum agarico.

CONSILIVM CXXIII.

In paroxysmo Asthmatico datum anno 1547. in Ianuario.

S VMPERAT manè cassiam, & tamen in paroxysmo, qui vesperi semper affligebat, erat: loqui non poterat, æger anhelabat, & cum tussi multum expuebat.

MONTANVS.

Tres esse intentiones dicebat, quarum prima

Agaricus lædit ventre

A est diuersio: eam fieri volebat per clysteria, & quidem eo vesperi dari clyster ex decoctione cōmuni cum vncijs quatuor oxymellis, & vncijs duabus mellis rosati. Secunda, dilatatio pectoris, quã voluit fieri cum oleo amygdalarum dulcium, id continuo paulatim lambendo: & recitabat historiam de quodam domestico sui patris, qui semper cū sentiret vëturum paroxysmum asthmaticū, bibebat haustū olei simplic. & sanabatur. Tertia, si catarrhus descendat à capite, eum intercipere: id se non sentire aiebat, sequenti tamen die pro euacuatione materiæ pituitosæ, voluit, siquidem constaret virtus, exhiberi sequentem bolus.

R. Agarici trochiscati ʒj. s.

Cassia ʒj.

Misce, fiat bolus. vel

R. Agarici trochiscati ʒij.

Syrupi violati solutiui ʒiij.

Misce, fiat potus. cibus sit pitifana: quo minus nutritur, eo melius. potus oxymel & cū decocto beton. m. capil. vener. quæ sunt herbę pectorales.

Monacho cuidam asthmatico.

Ordinato victu cōuenienti, prout posset, prohibitis piscibus, leguminibus bulbosis, frixis, &c. prescribat electuarium sic confectum: Accipiat radices enulæ, easque contundat exemptis filis confusioni repugnantibus. Adiciat postea contusæ tantundem laccari, & tantundem terebinth. laricinæ: vtatur manè trib. horis ante prandium, & noctu ante cœnam: præter id semel vel bis in mense vtatur vesperi ʒj. s. Agarici in pillulis, eoque serò parcè cœnet.

Confectio ex Enula.

CONSILIVM CXXIII.

De difficultate aperiendi mandibulam ex catarrho, pro D. Andrea Ponticello dictatum.

S YMPTOMA frequenter afficiens hunc nobilem virum, quod est clausio oris violenta, & mutua dentium insertio, cum aperiendi impotentia, siue sit per contractionem musculorum temporalium, siue ob momentaneam resolutionem inferiorum, qui ad os mandibulæ ascendunt: certum est fieri à materia frigida, vel tenui admodum, vel sub forma vaporum, quæ ad eas partes tanquam debiliores à capite violenter exprimitur. Quod materia frigida sit, indicat perseverantia morbi, perceptio frigiditatis, color extrinsecus, & iuuari mirum in modum à calidis. Quod tenuis vel vaporosa, quoniam (vt audio) æger manifestè percipit descensum: quod etiam catarrho laborauerit: quod musculi recipientes debiles sint, ostendit: quod prius in iisdem partibus conuulsionem est passus, & quod tamdiu perseverauerit in hūc ipsum locum expulsio. Sed & hæc eadem perseverantia demonstrat nocuentū iam per essentiam in capite, licet fortè inter initia potuit aliunde habere consensum. Optimum pro salute consulo, vt vir nobilissimus primò non prætermittat annuas purgationes, ita vt bis eodem anno repetantur, Autumno inquam & Vere: sintque